

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218205013
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2218205013.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Žilina, Hodžova 11, proti žalovanému: G. U., nar. X.X.XXXX, bytom D. Y., X. XXXX/X, o zaplatenie 182,73 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 7Csp/144/2018-189 zo dňa 8. februára 2021 - III. výrok, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom III. (zamietajúcom) výroku a v závislom IV. výroku (o náhrade trov konania) r u š í a v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 142,73 Eur spolu s úrokmi 28 % zo sumy 142,73 Eur od 9.10.2018 až do zaplatenia, II. výrokom povolil žalovanému splácať pohľadávku po 30,- Eur mesačne, počnúc nasledujúcim mesiacom po právoplatnosti rozsudku až do vyrovnania, III. výrokom vo zvyšku žalobu zamietol, IV. výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi za zaplatený súdny poplatok 16,50 Eur.

2. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej aj zákon o spotrebiteľských úveroch), s poukazom na procesné ustanovenia § 232 ods. 3, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že na základe žiadosti žalovaného právny predchodca žalobcu Sber bank Slovensko a.s. uzatvoril dňa 9.7.2015 rámcovú zmluvu o bežnom účte č. 3410244503 s programom služieb môjÚčet active2 a zmluvu o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Právny predchodca žalobcu na základe zmluvy zriadil a viedol pre žalovaného bežný účet Z. č. Y a poskytoval mu služby súvisiace s vedením účtu, ktorú žalovaný využil. Podľa bodu 4.7 zmluvy je zmluva zároveň aj zmluvou o povolenom prečerpaní. Splácanie úveru sa uskutočnilo prevodom peňažných prostriedkov na bežný účet. Maximálny rozsah úveru bol určený vo výške 5.000,- Eur, úroková sadzba bola dohodnutá ako variabilná vo výške 17,9 % ku dňu uzatvorenia rámcovej zmluvy. Žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti a to tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného o čom informoval posledným výpisom účtu. Žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 8.10.2018 internú účtovnú transakciu kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. Y

4. Právne okresný súd uzavrel, že zo spisu vyplýva, že žalobca preukázal dôvodnosť žaloby čo do výšky 142,73 Eur, ktorú sumu žalobca preukázal s konečným výpisom a žalovaný aj uznal do výšky aj dôvodu. Vo zvyšku žalobu zamietol, a to čo do poplatkov za upomienky po 20,- Eur celkovo 40,- Eur. Upomienky sa považujú za administratívny úkon čo zahrňujú administratívne poplatky. Navyše ani v zmluve nie je

určená vyúčtovaná suma 20,- Eur za upomienku. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku povolil žalovanému splácať pohľadávku po 30,- Eur mesačne, keď zohľadnil jeho nepriaznivú finančnú situáciu, keď žalovaný je od októbra dlhodobo PN a poberá nemocenské dávky vo výške 400,- Eur, z ktorej sumy mu strhávajú exekučné zrážky a má 2 vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. Splátky 30,- považoval za primerané.

5. Žalobca mal v konaní úspech, preto je povinný žalovaný zaplatiť náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 Eur.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie výlučne III. výroku podal žalobca odvolanie, a navrhol jeho zmenu, vyhovie žalobe v celom rozsahu a priznať mu náhradu odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za odvolanie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentoval tým, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie je zrejmé, že žalovaný nárok žalobcu uplatnený v spore nepoprel a výslovne ho na pojednávaní uznal. Žalobca priamo v žalobe navrhol, aby súd vydal rozsudok pre uznanie nároku, ak budú na to splnené zákonné podmienky. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre uznanie nároku. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/121/2018-144 zo dňa 4.7.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/181/2019, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/38/2009. Okresný súd porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s § 151 Civilného sporového poriadku skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. V súlade s prejednacou zásadou civilného sporového poriadku je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, a to aj v spotrebiteľských sporoch. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/333/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoCsp/52/2020, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 30CoCsp/15/2020. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie nepoprel nárok žalobcu v časti uplatnených poplatkov za upomienky a teda konštatovanie súdu prvej inštancie, že v zmluve nie je určená výška poplatkov, je nesprávne. Výška poplatkov vyhádzala zo Sadzobníka poplatkov, ktorý bol súčasťou zmluvy. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/197/2018, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/130/2017. Rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti neobsahuje požiadavky podľa § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku a to z viacerých dôvodov. Nie je možné stotožniť sa s názorom súdu, že z konečného výpisu z účtu vyplýva skutočnosť, že žalovaný dlhoval sumu 142,73 Eur. Žalovaný dlhoval sumu 182,73 Eur. Žalobca v prílohe prikladá posledný výpis z účtu žalovaného, z ktorého táto skutočnosť vyplýva. K možnosti doplniť dokazovanie v odvolacom konaní žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu Prešov č. 16Co/25/2017-114 zo dňa 20.7.2018. Záverom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/109/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/10/2021.

7. Žalovaný odvolací návrh nepodal, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 356 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 CSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom III. výroku vrátane závislého (IV.) výroku zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b/ CSP) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

9. Výroky I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie neboli napadnuté odvolaním strán, preto nadobudli právoplatnosť. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostali napadnutý III. (zamietajúci) výrok (o zaplatenie sumy 40,- Eur, úrok 28 % ročne zo sumy 40,- Eur od 9.10.2018 do zaplatenia) a závislý IV. výrok o náhrade trov konania.

10. V prejednávanej veci súd prvej inštancie rozsudok v zamietajúcej časti odôvodnil tým, že upomienky sa považujú za administratívny úkon čo zahrňujú administratívne poplatky. Navyše ani v zmluve nie je určená vyúčtovaná suma 20,- Eur za upomienku.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že v podanej žalobe (č.l. 5) žalobca navrhol vydanie rozsudku pre uznanie. Súd prvej inštancie doručoval platobný rozkaz spolu so žalobou a jej prílohami a poučením žalovaného. Žalovaný bol poučený (súdom prvej inštancie) tiež o povinnosti pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (§ 150 ods. 1 CSP). Žalovaný v podanom odpore navrhol platobný rozkaz zrušiť a žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobca neosvedčil svoj nárok žiadnym dôkazom, žiadal nariadiť pojednávanie. Uznesením č. k. 7Csp/144/2018-139 zo dňa 26.6.2020 okresný súd platobný rozkaz zrušil. Na pojednávaní dňa 8.2.2021 (zápisnica o pojednávaní dňa 8.2.2021 na č.l. 187) prítomný žalovaný pohľadávku žalobcu uznal do výšky a dôvodu (žiadal splátky 30,- Eur mesačne).

12. Podľa § 282 CSP ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

13. Úkony, ktorými sporové strany disponujú konaním alebo jeho predmetom (uplatneným procesným nárokom), sa označujú ako dispozičné procesné úkony. Určité úkony však majú aj relevanciu vo vzťahu k hmotnému právu, a tými sú zmier a rozsudok na základe uznania alebo vzdania sa nároku. Základný rozdiel medzi nimi spočíva v tom, že kým zmier predstavuje ipso facto (hmotnoprávnu) zmluvu, ktorú uzatvoria strany v súdnom konaní, uznanie alebo vzdanie sa žalobou uplatneného procesného nároku sú úkony, ktoré ovplyvňujú (determinujú) obsah rozhodnutia súdu vo veci samej. Kým teda zmier predstavuje vo svojej hmotnoprávnej rovine akýsi surogát (náhradu) rozsudku, teda rozsudok súdu sa vôbec nevydáva a strany ho nahradia svojím autonómnym úkonom, ktorý súd „len“ schvaľuje uznesením, v prípade uznania a vzdania sa nároku strany prejavia hmotnoprávny úkon voči súdu, nie voči sebe navzájom, a súd meritórne rozhodnúť musí. Ak teda žalovaný svojím úkonom, ktorý možno obsahovo posúdiť ako uznanie žalobou uplatneného procesného nároku (pojem „procesný nárok“ je surogát pojmu „predmet konania“; pochopiteľne, žalobca v konaní uplatňuje nárok na ochranu svojho porušeného alebo ohrozeného subjektívneho materiálneho práva) tento nárok nerozporuje, môže žalobca navrhnúť vydanie rozsudku na základe uznania nároku. Bez návrhu je vydanie tohto rozsudku vylúčené. Rozsudok na základe uznania nároku prichádza do úvahy v prípade, ak kedykoľvek počas konania žalovaný pred súdom uzná nárok uplatnený žalobou, prípadne jeho základ. Uznanie nároku voči súdu je možné uskutočniť vo všetkých procesných formách predpísaných zákonom pre podania strán - podstatný bude obsah tohto úkonu. Rovnako súd v procesnom práve neskúma „skutočnosť“ vôle žalovaného, iba jeho vonkajší prejav. Toto procesné pravidlo platí všeobecne, nielen pri tomto druhu rozsudku; v procese sa (až na výnimky, napr. pri zmieri) uplatňuje princíp prejavenej vôle sporových strán, nie ich skutočnej vôle. Žalovaný žalovaný môže uznať nárok žalobcu i len čo do určitej výšky alebo čo do základu. V takom prípade súd vydá čiastočný rozsudok na základe uznania nároku, resp. čiastočný medzitémny rozsudok. V týchto prípadoch sa však vyžaduje návrh zo strany žalobcu. Ak žalobca takýto návrh nepodá, súd pokračuje v konaní a na skutočnosť čiastkového uznania nároku prihliada ako na inú právnu skutočnosť, rozhodnú pre posúdenie nároku (porov. Števec M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 1009 - 1011, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.3.2016 sp. zn. 2 Cdo 76/2015). Ak žalovaný počas konania uznal pred súdom nárok uplatnený žalobou alebo jeho základ podľa § 282 CSP (predtým § 153a ods. 1 OSP), nemôže už toto uznanie neskôr účinne odvolať (porov. R 10/2000).

14. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

15. Zákon (CSP) venuje zvýšenú pozornosť odôvodneniu súdneho rozhodnutia, normovaním jeho obsahových náležitostí. Ide o návod, čo má odôvodnenie rozhodnutia súdu obsahovať, keďže má význam z hľadiska prostriedku kontroly správnosti rozhodnutia, a to zo strany účastníkov konania (strán sporu), ako i súdu vyššej inštancie, ktorý ho bude preskúmať, ale aj zo strany verejnosti.

16. Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamená automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (porov. napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2016 sp. zn. 4Cdo 163/2015).

17. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zákon č. 23/1991 Zb.), čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach (oznámenie FMZV č. 209/1992 Zb.) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obrany proti takémuto uplatneniu. Vyjadruje to aj znenie ustanovení § 220 ods. 2, podľa ktorých v odôvodnení rozsudku má uviesť súd podstatný obsah prednesov, stručne a výstižne vyložiť, ktoré skutočnosti mal preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov správal a posúdiť zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil.

18. Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijalo stanovisko (Zbierka stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov č. 1/2016), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania, avšak výnimočne, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. (odňatie možnosti konať pred súdom).

19. V odôvodnení rozhodnutia má súd náležite vysvetliť, ako sa vysporiadal s rozhodujúcimi a zistenými skutočnosťami a na akom základe prijal právne závery. Preto ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, lebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov, na základe ktorých súd rozhodol, prichádza do úvahy iba zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 226/03).

20. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v prejednávanej veci v napadnutom III. výroku nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám, kladeným na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Postráda akýkoľvek argumentačný základ k posúdeniu splnenia, resp. nesplnenia podmienok pre rozhodnutie podľa § 282 CSP (ako správne namieta žalobca v odvolaní). Žalobcovi preto bolo znemožnené realizovať jeho patriace procesné oprávnenia postupom súdu prvej inštancie, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nebolo možné napraviť pred odvolacím súdom (primerane možno aplikovať závery vyjadrené v stanovisku publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, v jeho druhej vete).

21. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP preto odvolací súd zrušil napadnutý III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie (vrátane závislého výroku o náhrade trov konania) a podľa § 391 ods. 1 CSP v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, ktoré viedli k zrušeniu napadnutého III. a IV. výroku rozsudku, odvolací súd sa ďalšími námietkami uvádzanými v odvolacom konaní nezaoberal, keďže neboli spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie.

22. K spôsobu rozhodovania okresného súdu o náhrade trov konania odvolací súd poukazuje na zákonnú Civilného sporového poriadku, konkrétne ustanovenia § 262 ods. 1 a ods. 2, podľa ktorej má rozhodovanie o náhrade trov konania dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1). Pokiaľ má konečné rozhodnutie formu rozsudku, rozhodne súd o nároku na náhradu trov konania samostatným výrokom. Druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie

(§ 262 ods. 2), ktorý rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

23. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní v prvom rade posúdiť splnenie podmienok pre rozhodnutie podľa § 282 CSP (v zamietnutom rozsahu) v súlade s vyššie uvedeným a až v prípade, že by súd prvej inštancie následne dospel k záveru, že pre takéto rozhodnutie nie sú splnené podmienky (potom však konkrétne dôvody je potrebné v rozhodnutí aj uviesť), posúdi zvyšný nárok žalobcu (na základe vyhodnotenia splnenia procesnej povinnosti strán konania podľa § 150 a § 151 CSP, pričom pri vykonávaní dokazovania súd okrem prejednávacej zásady a zásady kontradiktórnosti konania aplikuje i zásadu predvídateľnosti postupu súdu).

24. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, postupovať v súlade s ustanovením § 220 CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadriť skutkové zistenia a právne závery, na základe ktorých vec posúdil a rozhodol. Súd prvej inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán sporu.

25. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. V novom rozhodnutí (o trovách konania) rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).